

ความเห็นส่วนตัว
ของ นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๑/๒๕๖๗

เรื่องพิจารณาที่ ๘/๒๕๖๖

วันที่ ๑๗ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง { ประธานสภาผู้แทนราษฎร ผู้ร้อง
นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ผู้ถูกร้อง

ประเด็นวินิจฉัย

ความเป็นรัฐมนตรีของผู้ถูกร้อง สิ้นสุดลงเฉพาะตัวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง (๕) หรือไม่ และตั้งแต่เมื่อใด

ความเห็น

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ร้องส่งคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคสาม ประกอบมาตรา ๘๒ ว่า ความเป็นรัฐมนตรีของนายศักดิ์สยาม ชิดชอบ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม สิ้นสุดลงเฉพาะตัวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง (๕) ประกอบมาตรา ๑๘๗ และพระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๔ (๑) เพราะก่อนที่ผู้ถูกร้องจะได้รับโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๒ ผู้ถูกร้องประกอบอาชีพรับเหมาก่อสร้าง โดยเป็นผู้ถือหุ้นและหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น อีกทั้งเป็นกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด ซึ่งประกอบกิจการทำโรงไม่หิน เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๑ ผู้ถูกร้องลาออกจากการเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการและโอนหุ้นในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น จำนวน ๑๑๙,๔๙๙,๐๐๐ บาท คิดเป็นร้อยละ ๙๙ ซึ่งเป็นหุ้นส่วนประเภทไม่จำกัดความรับผิดชอบให้แก่ นายศุภวัฒน์ เกษมสุทธิ และเมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๒ ลาออกจากการเป็นกรรมการบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด การโอนหุ้นดังกล่าวเชื่อได้ว่าเป็นการแสดงเจตนาลวงหรือนิติกรรมอำพราง เพราะธุรกิจของห้างดังกล่าวเป็นกิจการภายในครอบครัวของผู้ถูกร้อง การโอนหุ้นให้แก่ นายศุภวัฒน์

ซึ่งเป็นบุคคลภายนอก มิใช่เครือญาติมาเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการเป็นเรื่องผิดปกติวิสัย โดยทำสัญญาโอนหุ้นในราคาพาร์ (ต้นทุน) อันขัดกับมูลค่าสินทรัพย์ของห้างดังกล่าวที่มีมูลค่าสูงกว่าราคาซื้อขายหุ้นระหว่างกัน และมีกำไรเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ เป็นต้นมา และไม่พบหลักฐานการโอนเงินชำระค่าหุ้นที่สอดคล้องกับช่วงระยะเวลาที่ซื้อขายหรือโอนหุ้น ไม่ปรากฏหลักฐานการทำธุรกรรมทางการเงินหรือแจ้งการเบิกถอนเงินต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน อีกทั้งในปี ๒๕๕๘ ถึงปี ๒๕๖๒ นายศุภวัฒน์ ยื่นแบบการเสียภาษีแสดงรายได้ต่อกรมสรรพากรระบุว่ามิรายได้จากการเป็นลูกจ้างพนักงานบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด ที่มีผู้ถูกร้องเป็นกรรมการบริษัทในฐานะนายจ้าง เพียง ๑๐๘,๐๐๐ บาทต่อปี หรือเฉลี่ยเดือนละ ๙,๐๐๐ บาทต่อเดือนเท่านั้น โดยเฉพาะในปี ๒๕๖๒ ถึงปี ๒๕๖๕ นายศุภวัฒน์ มีการทำธุรกรรมทางการเงินที่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่ต้องรายงานต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เพื่อหลีกเลี่ยงมิให้ข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินของตนถูกรายงานไปยังสำนักงานดังกล่าว นอกจากนี้เมื่อปี ๒๕๖๓ นายศุภวัฒน์ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี สามารถขออนุญาตที่ดินในที่ดินบริเวณเขากระโดง ๘ โฉนด หรือ ๔๐ ไร่ ในตำบลเสม็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยไม่ปรากฏที่มาของเงินที่ซื้อที่ดินดังกล่าวว่ามาจากบัญชีใด และจากหลักฐานที่ปรากฏในงบการเงินของบริษัทดังกล่าว นายศุภวัฒน์ได้นำเงินส่วนตัวให้บริษัทดังกล่าวกู้ยืมเงินหลายครั้งโดยไม่มีการทำสัญญาและไม่มีดอกเบี้ย อีกทั้งบริษัทดังกล่าวให้ผู้ถูกร้องกู้ยืมโดยไม่ปรากฏหลักฐานการกู้ยืมเงินดังกล่าว ไม่พบหลักฐานการโอนเงินหรือการทำธุรกรรมทางการเงิน และไม่พบการแจ้งต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน แล้วนายศุภวัฒน์ได้บริจาคเงินให้แก่พรรคภูมิใจไทยในนามห้างดังกล่าวและในนามส่วนตัว ทั้ง ๆ ที่ไม่ได้เป็นผู้มีรายได้เพียงพอต่อการชำระค่าหุ้นให้แก่ผู้ถูกร้อง ไม่มีทรัพย์สินหรือรายได้ที่สอดคล้องกับรายจ่ายจำนวนมาก และในช่วงเวลาการโอนหุ้นดังกล่าว สถานที่ตั้งของห้างดังกล่าวเป็นบริเวณที่ดินซึ่งอยู่ระหว่างการยื่นฟ้องเพิกถอนโฉนดที่ดินต่อศาลปกครองกลาง และศาลฎีกามีคำพิพากษาที่ ๘๐๒๗/๒๕๖๑ และคำพิพากษาที่ ๘๔๒ - ๘๗๖/๒๕๖๐ พิพากษาให้ที่ดินบริเวณดังกล่าวเป็นที่ดินของการรถไฟแห่งประเทศไทย ผิดวิสัยที่นายศุภวัฒน์ซึ่งรู้อยู่แล้วแต่ยังซื้อหุ้นและประกอบกิจการในที่ดินแปลงนั้น และหลังจากการโอนหุ้นดังกล่าว ผู้ถูกร้องยังเป็นที่ปรึกษาห้างดังกล่าวโดยได้รับเงินค่าที่ปรึกษาปีละ ๔๐๐,๐๐๐ บาท อีกทั้งผู้ถูกร้องยังยินยอมให้นายศุภวัฒน์และห้างดังกล่าวใช้สถานที่พักอาศัยของตนในการประกอบกิจการอย่างต่อเนื่องจนก่อนที่ผู้ถูกร้องจะเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเพียง ๒๓ วัน นอกจากนี้ ในช่วงที่ผู้ถูกร้องดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ห้างดังกล่าวได้รับงานจากกระทรวงคมนาคมจำนวนหลายโครงการในระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ถึง ๒๕๖๕ ทำให้เชื่อได้ว่า การโอนหุ้นของผู้ถูกร้องให้แก่นายศุภวัฒน์ดังกล่าว เป็นการแสดง

เจตนาหลงหรือนิติกรรมอำพราง สัญญาการโอนหุ้น ฉบับลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๑ จึงเป็นโมฆะ หุ้นจำนวน ๑๑๙,๔๙๙,๐๐๐ บาท ยังคงเป็นของผู้ถูกร้องและบริหารจัดการกิจการของห้างดังกล่าวได้ เมื่อผู้ถูกร้องได้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ผู้ถูกร้องยังคงไว้ซึ่งความเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างดังกล่าว เป็นการต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๗ ประกอบมาตรา ๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๓ อันเป็นเหตุให้ความเป็นรัฐมนตรีของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงเฉพาะตัวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง (๕) ประกอบมาตรา ๑๘๗ ตั้งแต่วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกร้องได้รับโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ผู้ถูกร้องหยุดปฏิบัติหน้าที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ตั้งแต่วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๖ จนกว่าศาลจะมีคำวินิจฉัย

ผู้ถูกร้องยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาว่า ผู้ถูกร้องมิได้เป็นหุ้นส่วนจำพวกจำกัดความรับผิดในห้างหุ้นส่วนเกินกว่าร้อยละห้าของห้างหุ้นส่วนจำกัดทั้งหมด และมีได้เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท หรือคงไว้ซึ่งความเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทต่อไปตามจำนวนที่กฎหมายบัญญัติ และเป็นลูกจ้างของบุคคลใด ก่อนผู้ร้องยื่นคำร้องนี้ พรรคฝ่ายค้านได้เคยยื่นญัตติขออภิปรายไม่ไว้วางใจผู้ถูกร้องในประเด็นตามคำร้องมาแล้วเมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๕ ซึ่งผู้ถูกร้องได้ชี้แจงต่อสภาผู้แทนราษฎรพร้อมนำหลักฐานพยานเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายสิทธิเงินลงทุนในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น อันได้แก่ หลักฐานการรับชำระเงินค่าซื้อขายสิทธิเงินลงทุนจำนวน ๑๑๙,๔๙๙,๐๐๐ บาท ระหว่างผู้ถูกร้องกับนายศุภวัฒน์ว่าเป็นนิติกรรมที่ชอบด้วยกฎหมาย หากเห็นว่าคำชี้แจงของผู้ถูกร้องขัดแย้งต่อข้อเท็จจริง ไม่ถูกต้องตรงประเด็น ก็ควรที่จะยื่นคำร้องกล่าวหาผู้ถูกร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญภายหลังการอภิปรายไม่ไว้วางใจดังกล่าว แต่กลับเพิกเฉยจนใกล้วันเลือกตั้งครั้งใหม่จึงมีการยื่นคำร้องนี้ เป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริต การซื้อขายสิทธิเงินลงทุนดังกล่าวของผู้ถูกร้องไม่จำเป็นต้องส่งหลักฐานการทำธุรกรรมการบัญชีหรือการแจ้งการเบิกถอนเงินต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินตามระเบียบของธนาคารและตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่อย่างไร ผู้ถูกร้องได้ออกจากการเป็นหุ้นส่วนหรือหุ้นส่วนผู้จัดการในห้างดังกล่าวตั้งแต่วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ นับเป็นระยะเวลากว่า ๑ ปี ก่อนที่ผู้ถูกร้องจะได้เข้าดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และผู้ถูกร้องได้ออกจากการเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด ตั้งแต่วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๕ และลาออกจากการเป็นกรรมการของบริษัทดังกล่าวตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๒ ซึ่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๒๗ บัญญัติ

ว่า “เอกสารมหาชนซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำขึ้นหรือรับรองหรือสำเนาอันรับรองถูกต้องแห่งเอกสารนั้น และเอกสารเอกชนที่มีคำพิพากษาแสดงว่าเป็นของแท้จริงและถูกต้องนั้น ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นของแท้จริงและถูกต้อง เป็นหน้าที่ของคู่ความฝ่ายที่ถูกอ้างเอกสารนั้นมา ยัน ต้องนำสืบความไม่บริสุทธิ์หรือความไม่ถูกต้องแห่งเอกสาร” จากพยานหลักฐานอันเป็นเอกสารมหาชนข้างต้น นายเอกราช ชิดชอบ ได้เข้าร่วมลงทุนในห้างดังกล่าว จำนวน ๑,๐๐๐ บาท ตั้งแต่ปี ๒๕๖๐ จนถึงปัจจุบัน โดยเคยเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการในห้างดังกล่าวระหว่างวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๒ และ นายเอกราชจบการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) การบัญชี และปริญญาตรีการบริหาร การจัดการการเงินการธนาคาร จึงได้รับการแต่งตั้งจากผู้ถือหุ้นของบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด ให้ทำหน้าที่เป็นกรรมการผู้มีอำนาจของบริษัท ตั้งแต่วันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๐ มีหน้าที่ในการบริหาร กิจการของบริษัทตามวัตถุประสงค์ของบริษัท การกู้ยืมเงินระหว่างบริษัทดังกล่าว กับนายศุภวัฒน์ที่ระบุ ในงบการเงินว่าไม่มีการทำสัญญาระหว่างกันนั้น ในช่วงปี ๒๕๕๙ ถึงปี ๒๕๖๒ ขณะผู้ถูกร้องเป็น กรรมการผู้มีอำนาจของบริษัทดังกล่าวเคยกู้ยืมเงินระยะยาวโดยมีการทำสัญญาและไม่มีดอกเบี้ยจาก นายศุภวัฒน์ เพื่อนำเงินมาขยายกิจการของบริษัท ๖ ครั้ง ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๙ จำนวน ๔๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยมีโฉนดที่ดินเลขที่ ๓๔๗๖ ตั้งอยู่ ณ อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัด บุรีรัมย์ เป็นหลักประกัน กำหนดระยะเวลาการชำระหนี้เงินต้นให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๔ ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ จำนวน ๔๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยมีโฉนดที่ดินเลขที่ ๓๗๔๒ ตั้งอยู่ ณ อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ เป็นหลักประกัน กำหนดระยะเวลาการชำระหนี้เงินต้น ให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๔ ครั้งที่ ๓ เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ จำนวน ๔๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยมีประธานบัตรเลขที่ ๒๗๒๖๑/๑๕๑๖๓ เป็นหลักประกัน กำหนดระยะเวลา การชำระหนี้เงินต้นให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๔ ครั้งที่ ๔ เมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๑ จำนวน ๓๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยมีโฉนดที่ดินเลขที่ ๓๗๔๓ ตั้งอยู่ ณ อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ เป็นหลักประกัน กำหนดระยะเวลาการชำระหนี้เงินต้นให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๖ ครั้งที่ ๕ เมื่อวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๖๑ จำนวน ๓๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท โดยมีโฉนด ที่ดินเลขที่ ๓๔๖๖ ตั้งอยู่ ณ อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ และใบอนุญาตประกอบกิจการ โรงงานเป็นหลักประกัน กำหนดระยะเวลาการชำระหนี้เงินต้นให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๖ และครั้งที่ ๖ เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๑ จำนวน ๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยมีโฉนดที่ดินเลขที่ ๓๔๖๖ ตั้งอยู่ ณ อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ และใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ส่วนขยายโรงงาน เป็นหลักประกัน กำหนดระยะเวลาการชำระหนี้เงินต้นให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๖

ต่อมาในปี ๒๕๖๓ ถึงปี ๒๕๖๔ บริษัทดังกล่าวโดยนายเอกราชได้กู้ยืมเงินจากนายศุภวัฒน์อีก ๒ ครั้ง ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ จำนวน ๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท กำหนดระยะเวลาการชำระหนี้เงินต้นให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ จำนวน ๙๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยมีโฉนดที่ดินเลขที่ ๓๔๗๖ ตั้งอยู่ ณ อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ เป็นหลักประกัน กำหนดระยะเวลาการชำระหนี้เงินต้นให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙ ดังนั้น ในช่วงปี ๒๕๕๙ ถึงปี ๒๕๖๔ บริษัท ดังกล่าวได้กู้ยืมเงินจากนายศุภวัฒน์ รวมเป็นจำนวน ๓๔๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท บริษัทดังกล่าวได้ชำระเงินกู้คืนให้แก่นายศุภวัฒน์ ๒ ครั้ง ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๐ จำนวน ๑๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท และครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๒ จำนวน ๗๘,๓๐๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นจำนวน ๙๕,๓๐๐,๐๐๐ บาท ยังคงมียอดเงินกู้ยืมระยะยาวจากนายศุภวัฒน์จำนวน ๒๕๐,๒๐๐,๐๐๐ บาท เพราะเมื่อประมาณปี ๒๕๕๙ ถึงปี ๒๕๖๐ บริษัทดังกล่าวขาดสภาพคล่องทางการเงินและไม่สามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพเนื่องจากเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ต่าง ๆ อยู่ในสภาพชำรุดบกพร่อง ผู้ถือหุ้นจึงมาขอยืมเงินจากผู้ถูกร้อง แต่ผู้ถูกร้องไม่มีเงินที่จะให้บริษัทดังกล่าวกู้ยืมเงินได้ จึงได้เสนอขอยืมเงินจากคนที่รู้จัก โดยติดต่อนายศุภวัฒน์เรื่องกู้ยืมเงินดังกล่าวโดยไม่คิดดอกเบี้ย โดยเมื่อประมาณปี ๒๕๓๘ นายศุภวัฒน์เป็นคู่ค้าทางธุรกิจกับบริษัทดังกล่าวในการรับจ้างตัดหินและจัดหาจัดซื้ออุปกรณ์เครื่องจักรกลในอุตสาหกรรมโรงโม่หินมาเสนอขายจนเป็นที่รู้จักมักคุ้นของผู้ถูกร้องจนถึงปัจจุบันเป็นระยะเวลากว่า ๒๘ ปี นายศุภวัฒน์สำเร็จการศึกษาสูงสุดจากศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี กรมเจ้าท่า ในสาขาวิชาช่างกลเรือ ปริญญาโทหลักสูตรการจัดการภาครัฐและภาคเอกชนมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ เป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับเครื่องจักรกลและการบริหารงานเป็นอย่างดี ก่อนที่นายศุภวัฒน์จะได้รู้จักกับผู้ถูกร้อง นายศุภวัฒน์และครอบครัวประกอบธุรกิจค้าข้าวและธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ มีมูลค่าอสังหาริมทรัพย์ที่อยู่ในความครอบครองไม่น้อยกว่า ๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และมีเงินหมุนเวียนในบัญชีส่วนตัวระหว่างปี ๒๕๕๙ ถึงปี ๒๕๖๖ อีกไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และมีเงินลงทุนในกองทุนเปิดระหว่างปี ๒๕๕๙ ถึงปัจจุบัน ซึ่งมีมูลค่าการเคลื่อนไหวอีกประมาณ ๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท นายศุภวัฒน์มีความสนใจในกิจการของบริษัทดังกล่าวอยู่แล้ว แต่ไม่สามารถเข้าเป็นผู้ถือหุ้นได้เนื่องจากผู้ถือหุ้นไม่ยินยอม เมื่อบริษัทดังกล่าวต้องการแหล่งเงินกู้เพื่อใช้ในการประกอบกิจการ จึงเป็นโอกาสที่จะใช้เป็นข้ออ้างในการเข้าเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทดังกล่าวในภายหลัง โดยหากบริษัทดังกล่าวไม่สามารถชำระหนี้เงินกู้ยืมได้ตามสัญญา จะใช้สิทธิความเป็นเจ้าหนี้ในการบังคับเอาบริษัทดังกล่าวเป็นของตนทันที ซึ่งปัจจุบันนายศุภวัฒน์กำลังเจรจากับผู้ถือหุ้นของบริษัทดังกล่าวเพื่อหักกลบหนี้โดยการแปลงหนี้เป็นทุน นอกจากนั้น ขณะผู้ถูกร้องเป็นกรรมการผู้มี

อำนาจของบริษัทดังกล่าว ผู้ถูกร้องกู้ยืมเงินระยะยาวโดยไม่มีดอกเบี้ยจากบริษัท ๒ ครั้ง ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ จำนวน ๖๘,๕๐๐,๐๐๐ บาท กำหนดเงื่อนไขการชำระเงินกู้คืนเมื่อได้มีการทวงถามเป็นหนังสือ และครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๐ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท กำหนดการชำระเงินกู้คืนเมื่อได้มีการทวงถามเป็นหนังสือ รวมเป็นจำนวน ๘๘,๕๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกร้องได้ชำระเงินกู้ยืมคืนให้แก่บริษัทดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๒ จำนวน ๘๘,๕๐๐,๐๐๐ บาท โดยฝ่ายบัญชีได้แจ้งให้ผู้สอบบัญชีบันทึกรายการกู้ยืมเงินดังกล่าวเป็นการกู้ยืมเงินระยะยาวโดยไม่มีดอกเบี้ย เพราะทราบจากผู้ถือหุ้นว่า การกู้ยืมเงินดังกล่าวเป็นเรื่องภายในของบริษัท และผู้ถือหุ้นก็ไม่ใส่ใจเรื่องของดอกเบี้ย ซึ่งอยู่ในวิสัยที่สามารถทำได้ตามปกติ และเกิดขึ้นก่อนที่ผู้ถูกร้องจะเข้าดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ส่วนการขายสิทธิเงินลงทุนในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น นั้น ประมาณกลางปี ๒๕๖๐ ผู้ถูกร้องมีความประสงค์ที่จะลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสำหรับการเลือกตั้งที่จะมาถึงในปี ๒๕๖๒ และเห็นว่านายศุภวัฒน์คุ้นเคยกับธุรกิจของห้างดังกล่าวดีอยู่แล้ว เป็นโอกาสที่จะได้เข้าเป็นหุ้นส่วนของกิจการดังกล่าว ซึ่งนายศุภวัฒน์ซื้อสิทธิเงินลงทุนในกิจการดังกล่าวในราคา ๑๑๙,๔๙๙,๐๐๐ บาท เนื่องจากในกรณีห้างหุ้นส่วนจำกัดนั้นจะไม่มีการระบุเป็นจำนวนหุ้นแต่จะถูกระบุเป็นจำนวนเงินของผู้เป็นหุ้นส่วน วิธีคิดมูลค่าของห้างหุ้นส่วนจำกัดแบบ “มูลค่าตามบัญชี” เป็นวิธีที่เหมาะสมที่สุดในการคิดคำนวณราคาซื้อขาย ประกอบกับไม่ได้เป็นกิจการที่มีความซับซ้อน มีความเหมาะสมทางด้านต้นทุนในการทำธุรกรรม ซึ่งหากพิจารณาจากแบบนำเสนองบการเงินของห้างดังกล่าวของปี ๒๕๕๙ แล้ว ในขณะนั้นมีมูลค่าสินทรัพย์จำนวน ๑๕๖,๖๔๗,๑๒๖.๔๓ บาท มีสินทรัพย์ที่ไม่มีความเสี่ยง คือ เงินสดจำนวน ๖๑,๗๘๔,๑๙๗.๖๑ บาท กับที่ดิน อาคารและอุปกรณ์มูลค่า ๒๕,๘๖๒,๙๒๘.๘๒ บาท รวมเป็นมูลค่าตามบัญชีเพียง ๘๗,๖๔๗,๑๒๖.๔๓ บาท ต่ำกว่าสิทธิเงินลงทุนของผู้ถูกร้อง มีรายได้จากการประกอบกิจการ ๒๓๖,๑๗๔,๖๙๖.๑๗ บาท แต่มีกำไรสุทธิจากผลประกอบการจำนวน ๑๑,๕๙๐,๒๑๙.๔๓ บาท คิดเป็นเพียงร้อยละ ๕ ของรายได้ทั้งหมดเท่านั้น นายศุภวัฒน์ใช้เงินลงทุนจากบัญชีส่วนตัวมาชำระเงินด้วยวิธีการโอนเงินผ่านธนาคารไปยังบัญชีส่วนตัวของผู้ถูกร้อง งวดที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๐ จำนวน ๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท งวดที่ ๒ เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๐ จำนวน ๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท และงวดที่ ๓ เมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๑ จำนวน ๔๙,๕๐๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๑๑๙,๕๐๐,๐๐๐ บาท แล้ววันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ นายศุภวัฒน์เข้าเป็นหุ้นส่วนและหุ้นส่วนผู้จัดการ และผู้ถูกร้องออกจากการเป็นหุ้นส่วนและหุ้นส่วนผู้จัดการในวันเดียวกัน ซึ่งตามแบบนำเสนองบการเงินห้างดังกล่าว ปี ๒๕๖๐ ถึงปี ๒๕๖๔ ได้รับกำไรสุทธิจากผลประกอบการเพียงร้อยละ ๒.๗ ถึง ๓.๓ ของรายได้ทั้งหมดเท่านั้น ถือเป็นผลประกอบการ

ตามปกติของธุรกิจรับเหมาก่อสร้าง (ยังไม่รวมความเสี่ยงในการบริหารกิจการ) หลังจากที่นายศุภวัฒน์เป็นผู้บริหารกิจการห้างดังกล่าวด้วยตนเองแล้ว ต้องการให้ห้างดังกล่าวมีสภาพคล่องทางการเงินที่ดียิ่งขึ้น สำหรับการประกอบกิจการต่าง ๆ เมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๒ นายศุภวัฒน์ ได้เพิ่มทุนจดทะเบียนเป็นเงินจำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ด้วยวิธีการโอนผ่านบัญชีธนาคารของนายศุภวัฒน์อีกด้วย เหตุที่นายศุภวัฒน์มีชื่อเป็นลูกจ้างบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด นั้น เนื่องจากนายศุภวัฒน์มีโรคประจำตัว โรคความดันโลหิตสูง ไชมันในเลือดสูง และเบาหวาน ซึ่งเป็นโรคที่มีภาวะแทรกซ้อนที่ผู้รับประกันไม่รับทำประกัน นายศุภวัฒน์ได้เคยขออนายอนิรุทธ์ วิศวรประทีป ซึ่งเป็นเพื่อนและเจ้าของบริษัท เอ เอ็น อาร์ เอ็นจิเนียริง จำกัด เข้าเป็นพนักงานของบริษัทดังกล่าวตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ จนถึงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ เพื่อที่จะใช้สิทธิประกันสังคมในกรณีที่ต้องรักษาตัวจากโรคดังกล่าว ต่อมาประมาณปลายปี ๒๕๕๙ นายอนิรุทธ์มีความจำเป็นบางประการจึงให้นายศุภวัฒน์ออกจากความเป็นพนักงานของบริษัท ซึ่งเป็นเวลาเดียวกันที่ผู้ถูกร้องได้รู้จักมักคุ้นกับผู้ถูกร้องแล้ว จึงขอเป็นพนักงานของบริษัทดังกล่าวเพื่อใช้สิทธิประกันสังคมต่อไป ผู้ถูกร้องเห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยจึงให้ความช่วยเหลือตามคำขอ สำหรับการบริจาคเงินของห้างดังกล่าวและบริษัทดังกล่าวให้แก่พรรคภูมิใจไทย นั้น นิติบุคคลดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ประกอบกรรับเหมาก่อสร้างและธุรกิจโรงโม่หิน ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๗๔ ที่พรรคภูมิใจไทย จะไม่สามารถรับเงินบริจาคได้ ผู้ถูกร้องไม่ได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับการบริจาคเงินดังกล่าว เนื่องจากผู้ถูกร้องออกจากความเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างดังกล่าวตั้งแต่วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ และออกจากการเป็นผู้ถือหุ้นตั้งแต่เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๕ การที่ไม่ดำเนินการจดทะเบียนย้ายสถานที่ตั้งสำนักงานใหญ่ของห้างดังกล่าวและยังคงใช้ที่ตั้งในบริเวณใกล้กันกับภูมิลำเนาของผู้ถูกร้อง นั้น เนื่องจากมีความจำเป็นต้องใช้สถานที่ตั้งเดิมเพื่อความต่อเนื่องในการดำเนินกิจการและติดต่อกับคู่ค้าและผู้ประกอบการ ตลอดจนธนาคารที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการในระยะแรก ประกอบกับยังมีเอกสารของเอกสาร หัวกระดาษจดหมาย ใบเสร็จรับเงิน และแบบฟอร์มภาษีต่าง ๆ ที่ยังสามารถใช้งานได้คงเหลืออยู่เป็นจำนวนมาก จึงใช้เช่นเดิมไปก่อน แต่หลังจากที่ได้แจ้งข้อมูลให้แก่คู่ค้า ผู้ประกอบ และธนาคารทุกรายได้ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงหุ้นส่วนผู้จัดการแล้ว จึงยื่นขอจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงที่ตั้งเป็นบ้านเลขที่ ๓๐/๑๗ หมู่ที่ ๑๕ ตำบลอิสาน อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ เมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๖๒ ส่วนภูมิลำเนาของผู้ถูกร้องบ้านเลขที่ ๓๐/๒ หมู่ที่ ๑๕ ตำบลอิสาน อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ นั้น ตั้งอยู่บนโฉนดที่ดินเลขที่ ๓๗๔๒ ตำบลอิสาน อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์ของบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด ผู้ถูกร้องเป็นเพียง

ผู้อยู่อาศัยเท่านั้น และบ้านเลขที่ ๓๐/๑๗ หมู่ที่ ๑๕ ตำบลอิสาน อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ที่ตั้งสำนักงานแห่งใหม่ของห้างดังกล่าวอยู่บนโฉนดที่ดินเลขที่ ๓๗๔๓ และ ๓๔๗๖ ตำบลอิสาน อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์ของบริษัทดังกล่าวเช่นกัน ต้องได้รับความยินยอมในการใช้สถานที่จากบริษัทดังกล่าว ผู้ถูกร้องมิได้มีความเกี่ยวข้องแต่อย่างใด หน่วยงานในสังกัดกระทรวงคมนาคมมีทั้งส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจตลอดจนหน่วยงานอื่นของรัฐ ซึ่งกรมทางหลวงชนบทเป็นหน่วยงานอยู่ในสังกัดของกระทรวงคมนาคมด้วย แต่ตามเอกสารสัญญาจัดจ้างห้างดังกล่าวในโครงการของกรมดังกล่าว ไม่ปรากฏว่ามีชื่อของผู้ถูกร้องในเอกสารสัญญาหรือเอกสารใด ๆ ที่บ่งชี้ว่าผู้ถูกร้องเป็นผู้มีส่วนได้เสียในห้างดังกล่าว ผู้ถูกร้องมีหลักฐานทางทะเบียนที่รับรองโดยหน่วยงานราชการที่พิสูจน์ได้ว่าในขณะที่ผู้ถูกร้องเข้าดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ผู้ถูกร้องมิได้เป็นหุ้นส่วน หุ้นส่วนผู้จัดการ ผู้ถือหุ้น หรือกรรมการในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น และบริษัท ศิลาชัยบุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด แต่อย่างใด นายศุภวัฒน์มีหลักฐานทางธุรกรรมการเงินพิสูจน์ได้ว่า ได้ใช้เงินของตนในการซื้อสิทธิเงินลงหุ้นในห้างดังกล่าวจากผู้ถูกร้องจริง อีกทั้งมีฐานานุรูปมากเพียงพอที่จะให้บริษัทดังกล่าวกู้ยืมเงินจำนวนดังกล่าวได้ นายศุภวัฒน์มิได้เข้าเป็นหุ้นส่วนในห้างดังกล่าวแทนผู้ถูกร้อง และนายเอกราช มิได้เข้าเป็นหุ้นส่วนในห้างดังกล่าว หรือเป็นกรรมการบริษัทดังกล่าวแทนผู้ถูกร้อง ดังนั้นผู้ถูกร้องจึงมิได้กระทำการฝ่าฝืนบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๗ แต่อย่างใด

พิจารณาแล้ว เห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ความเป็นรัฐมนตรีสิ้นสุดลงเฉพาะตัว เมื่อ ... (๕) กระทำการอันเป็นการต้องห้ามตามมาตรา ๑๘๖ หรือมาตรา ๑๘๗ ...” ซึ่งมาตรา ๑๘๗ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “รัฐมนตรีต้องไม่เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทหรือไม่คงไว้ซึ่งความเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทต่อไปตามจำนวนที่กฎหมายบัญญัติ และต้องไม่เป็นลูกจ้างของบุคคลใด” วรรคสอง บัญญัติว่า “ในกรณีที่รัฐมนตรีผู้ใดประสงค์จะได้รับประโยชน์จากกรณีตามวรรคหนึ่งต่อไป ให้แจ้งประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง และให้โอนหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทดังกล่าวให้แก่นิติบุคคลซึ่งจัดการทรัพย์สินเพื่อประโยชน์ของผู้อื่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ” วรรคสาม บัญญัติว่า “รัฐมนตรีจะเข้าไปเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการหุ้นหรือกิจการของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทตามวรรคสองไม่ว่าในทางใด ๆ มิได้” และวรรคสี่ บัญญัติว่า “มาตรานี้เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับความเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้น ให้ใช้บังคับแก่คู่สมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะของรัฐมนตรี และการถือหุ้นของรัฐมนตรีที่อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่นไม่ว่าโดยทางใด ๆ ด้วย” เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ถูกร้องได้ลาออกจากการเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัท ศิลาชัยบุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด ตั้งแต่

วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๕ และได้โอนหุ้นและความเป็นหุ้นส่วนประเภทไม่จำกัดความรับผิด ในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น จำนวน ๑๑๙,๔๙๙,๐๐๐ บาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๙๙ ให้แก่นายศุภวัฒน์ เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๑ และลาออกจากการเป็นหุ้นส่วนหรือหุ้นส่วนผู้จัดการ ในห้างดังกล่าวตั้งแต่วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ อีกทั้งลาออกจากการเป็นกรรมการของบริษัทดังกล่าว ตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นวันก่อนวันที่ผู้ถูกร้องจะได้รับโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งให้ดำรง ตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมในวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๒ โดยนายศุภวัฒน์ ได้ชำระเงินค่าหุ้นจำนวน ๑๑๙,๕๐๐,๐๐๐ บาท ด้วยการโอนเงินจากบัญชีธนาคารธนชาติ จำกัด (มหาชน) ชื่อบัญชี นายศุภวัฒน์ เกษมสุทธิ เลขที่บัญชี ๒๒๓-๒-๕๘๘๔๗-๘ ไปยังบัญชีธนาคาร ธนชาติ จำกัด (มหาชน) ชื่อบัญชี นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ เลขที่บัญชี ๔๐๑-๖-๐๑๔๓๒-๖ รวม ๓ งวด งวดที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๐ จำนวน ๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท งวดที่ ๒ เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๐ จำนวน ๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท และงวดที่ ๓ เมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๑ จำนวน ๔๙,๕๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๙๙ ของทุนทั้งหมดของห้างดังกล่าว และนายศุภวัฒน์ เป็นหุ้นส่วนประเภทไม่จำกัดความรับผิดและหุ้นส่วนผู้จัดการ โดยได้รับความยินยอมจากหุ้นส่วนทุกราย โดยจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงห้างหุ้นส่วนต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ ตามเอกสารหมายเลข ๘/๑๐๑-๑๑๒ เป็นไปตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๐๔๐ ที่บัญญัติว่า “ห้ามมิให้ ชักนำเอาบุคคลผู้อื่นเข้ามาเป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนโดยมิได้รับความยินยอมของผู้เป็นหุ้นส่วนหมด ด้วยกันทุกคน เว้นแต่จะได้ตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่น” มาตรา ๑๐๘๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บทบัญญัติ ว่าด้วยห้างหุ้นส่วนสามัญข้อใด ๆ หากมิได้ยกเว้นหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงไปโดยบทบัญญัติแห่งหมวด ๓ นี้ ท่านให้นำมาใช้บังคับแก่ห้างหุ้นส่วนจำกัดด้วย” และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๒๗ บัญญัติว่า “เอกสารมหาชนซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำขึ้นหรือรับรอง หรือสำเนาอันรับรองถูกต้องแห่ง เอกสารนั้น และเอกสารเอกชนที่มีคำพิพากษาแสดงว่าเป็นของแท้จริงและถูกต้องนั้น ให้สันนิษฐาน ไว้ก่อนว่าเป็นของแท้จริงและถูกต้อง เป็นหน้าที่ของคู่ความฝ่ายที่ถูกอ้างเอกสารนั้นมายัน ต้องนำสืบ ความไม่บริสุทธิ์หรือความไม่ถูกต้องแห่งเอกสาร” เมื่อไม่ปรากฏว่าผู้ร้องได้โต้แย้งหรือมีพยานหลักฐาน อันแจ้งชัดว่า สำเนาของจดทะเบียนห้างหุ้นส่วน (แบบ หส.๑) และหนังสือรับรองจดทะเบียน เปลี่ยนแปลงรายการผู้เป็นห้างหุ้นส่วนและหุ้นส่วนผู้จัดการ รายการจดทะเบียน (แบบ หส.๒) ของ ห้างดังกล่าวที่จดทะเบียนไว้ซึ่งถือว่าเป็นเอกสารมหาชนที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำขึ้นหรือรับรองหรือ สำเนาอันรับรองถูกต้องแห่งเอกสารนั้น จึงต้องสันนิษฐานไว้ก่อนว่า ผู้ถูกร้องมิได้เป็นหุ้นส่วนหรือหุ้นส่วน ผู้จัดการห้างดังกล่าวแล้ว แต่นายศุภวัฒน์เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างดังกล่าว สำหรับการชำระค่าหุ้น

จำนวน ๑๑๙,๕๐๐,๐๐๐ บาท นั้น เห็นว่า นายศุภวัฒน์รู้จักกับผู้ถูกร้องตั้งตั้งแต่ปี ๒๕๓๘ เพราะทำงานรับจ้างตักหินกับบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด โดยนายศุภวัฒน์ประกอบธุรกิจตักหิน รับจ้างจัดหาเครื่องจักร อุปกรณ์ และซ่อมบำรุงเครื่องจักรให้แก่บริษัทดังกล่าวและห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น นายศุภวัฒน์ดำเนินธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และลงทุนหุ้นหรือกองทุนและซื้อขายทองคำ โดยเป็นการนำเงินของครอบครัวรวมกันไปซื้ออสังหาริมทรัพย์เพื่อเก็งกำไร โดยจะซื้อมาขายไป ในระยะสั้นและนำกำไรที่ได้รับไปลงทุนต่อไปเรื่อย ๆ ตั้งแต่ปี ๒๕๓๐ จนถึงปัจจุบัน นายศุภวัฒน์ เป็นกรรมการ/หุ้นส่วนผู้จัดการ หรือหุ้นส่วน/ผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด บริษัทมหาชน จำกัด จำนวน ๑๖ บริษัท ตามเอกสารหมายเลข ศ ๕๗ มีบัญชีเงินฝากธนาคารทั้งสิ้น ๒๔ บัญชี ตามเอกสารหมายเลข ถ ๒๓ และนำเงินไปลงทุนในกองทุนเปิดตั้งตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ จนถึงปี ๒๕๖๕ มีมูลค่าการลงทุนหลายร้อยล้านบาท ตามเอกสารหมายเลข ถ ๒๔ ปัจจุบันมีทรัพย์สินในบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ กับบริษัทหลักทรัพย์ พาย จำกัด จำนวน ๑๑๙,๐๘๙,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมายเลข ศ ๔๓ และมีที่ดินเป็นโฉนดที่ดินในตำบลโสนลอย อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ที่มีมูลค่าสูงอีกหลายแปลง ส่วนครอบครัวของนายศุภวัฒน์มีรายได้และกำไรจากการประกอบธุรกิจอสังหาริมทรัพย์รวมเป็นมูลค่าหลายร้อยล้านบาท และมีอสังหาริมทรัพย์ในพื้นที่อำเภอบางบัวทอง อำเภอปากเกร็ด อำเภอไทรน้อย และอำเภอบางพลี จังหวัดนนทบุรี ที่มีมูลค่าสูงอีกจำนวนหลายแปลง ตามเอกสารหมายเลข ถ ๒๒ ถึง ถ ๒๗ ศ ๔๔ ถึง ศ ๔๖ และ ศ ๕๐ ถึง ศ ๕๒ นอกจากนั้น ตั้งแต่ปี ๒๕๓๘ นายศุภวัฒน์ รับจ้างตักหินให้บริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด ประมาณ ๕,๐๐๐ ต้นต่อวัน ได้รับชำระเป็นเงินสดทุกครั้ง ซึ่งในช่วงปี ๒๕๓๘ ถึงปี ๒๕๕๘ มีอัตราค่าบริการ ๑๑ ถึง ๑๕ บาทต่อต้น มีรายได้ประมาณ ๒๓,๐๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี และตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ ถึงปัจจุบัน มีอัตราค่าบริการ ๑๗.๕ บาทต่อต้น มีรายได้ประมาณ ๓๑,๐๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี นายศุภวัฒน์ได้รับกำไรสุทธิจากการรับจ้างดังกล่าว ประมาณร้อยละ ๑๕ ของรายได้ดังกล่าว หรือประมาณ ๗,๐๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี หากคำนวณกำไรสุทธิที่ได้รับจากการรับจ้างตักหินให้โรงโม่หินศิลาชัย ตั้งแต่ปี ๒๕๓๘ จนถึงปี ๒๕๖๐ รวม ๒๒ ปี มีกำไรสุทธิ ๑๕๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่นายศุภวัฒน์ไม่ได้แสดงรายได้ต่อกรมสรรพากรเนื่องจากคณงานส่วนใหญ่เป็นลูกจ้างรายวันหรือผู้รับเหมาช่วงซึ่งต้องการรับเงินสดเท่านั้น ๆ ซึ่งการเสียภาษีเป็นหน้าที่ของข้าพหลายเออร์หรือผู้รับจ้างตักหินรายย่อยหรือคณงานรับจ้างตักหินรายวันที่นายศุภวัฒน์มารับจ้างตักหิน โดยนายศุภวัฒน์จะได้รับกำไรเป็นส่วนต่างมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับจำนวนการขนหินและอัตราต่อรองค่าจ้างของผู้รับจ้างรายย่อยและคณงานรายวันในแต่ละช่วงที่ไปมาทำงานแทนตามวิธีทำธุรกิจของนายศุภวัฒน์ ตามเอกสารหมายเลข ศ ๘/๑๐๑-๑๐๒ ศ ๑๔/๑๐ และ ศ ๒๒/๓ และตามคำเบิกความ

ของนายศุภวัฒน์ นางสาวรางสิริ ระกิติ และนางสาวฐิติมา เกลาพิมาย นอกจากนั้น นายศุภวัฒน์ ยังได้ให้เงินกู้ระยะยาวแก่บริษัทดังกล่าวตามที่ปรากฏในหมายเหตุประกอบงบการเงินของบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด สำหรับปีสิ้นสุด ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๑ และ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๐ โดยปี ๒๕๖๑ จำนวน ๒๒๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท และปี ๒๕๖๐ จำนวน ๑๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อเสริมสภาพคล่อง ซึ่งไม่มีการทำสัญญาหรือคติดอกเบี้ยระหว่างกันแต่อย่างใด โดยให้เงินกู้ยืมแก่บริษัทดังกล่าวเมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๙ จำนวน ๔๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ จำนวน ๔๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ จำนวน ๔๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๑ จำนวน ๓๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๖ เมษายน ๒๕๖๑ จำนวน ๓๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๑ จำนวน ๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ จำนวน ๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท และวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ จำนวน ๙๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวม ๓๔๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท แต่การกู้ยืมเงินแต่ละครั้งดังกล่าวมิได้มีการนำเงินไปเข้าบัญชีของบริษัทดังกล่าวโดยตรง โดยนายศุภวัฒน์จะนำเงินสดที่ได้รับมาจากการรับจ้างจัดหาเครื่องจักร อะไหล่ และซ่อมบำรุงเครื่องจักรให้แก่ห้างดังกล่าวและรับจ้างตักหินให้บริษัทดังกล่าวมาให้บริษัทดังกล่าวยืมครั้งละประมาณ ๕๐๐,๐๐๐ ถึง ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อบริษัทดังกล่าวได้มีเงินแล้ว หากต้องการกู้ยืมเงินเพิ่มอีกก็จะให้กู้ยืมตามวงเงินที่ต้องการ ส่วนมากบริษัทดังกล่าวจะชำระเงินกู้ยืมคืนให้เป็นเงินสด มีเพียงบางครั้งเท่านั้นที่จะโอนผ่านทางธนาคาร ซึ่งเงินที่นายศุภวัฒน์โอนไปชำระค่าหุ้นให้แก่ผู้ถือหุ้นตามข้างต้นนั้นมีที่มาจาก การซื้อขายกองทุน TMB-T-ES-IPlus และ TMB-T-ES-DPlus ของนายศุภวัฒน์ โดยการชำระในงวดที่ ๒ วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๐ มาจากการขายกองทุน TMB-T-ES-DPlus เมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๐ เวลา ๑๐.๓๘ นาฬิกา จำนวน ๑๕,๐๐๘,๙๓๔.๙๕ บาท และจากการขายกองทุน TMB-T-ES-IPlus วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๐ เวลา ๑๐.๔๑ นาฬิกา จำนวน ๒๐,๐๑๔,๓๘๘.๓๖ บาท เป็นเงินจากการซื้อกองทุน TMB-T-ES DPlus เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๐ เวลา ๑๐.๒๔ นาฬิกา จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท และจากการซื้อกองทุน TMB-T-ES-IPlus เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๐ เวลา ๑๐.๒๔ นาฬิกา จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมเป็น ๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินโอนออกจากบัญชีธนาคารธนชาติ จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๒๒๓-๒-๕๘๘๔๗-๘ ของนายศุภวัฒน์ เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๐ เวลา ๑๐.๑๗ นาฬิกา โดยมีที่มาจากเงินที่ได้รับโอนเข้าบัญชีของนายศุภวัฒน์ เลขที่ บัญชี ๒๒๓-๒-๕๘๘๔๗-๘ เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๐ เวลา ๑๕.๔๔ นาฬิกา จำนวน ๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท และจากการโอนออกจากบัญชีธนาคารธนชาติ จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๔๐๑-๒-๐๒๘๐๙-๘ ของบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๐ เวลา

๑๕.๔๒ นาฬิกา ซึ่งจากบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นของผู้ถูกร้อง นายศุภวัฒน์ และนางสาวฐิติมา สอดคล้องกันว่า เป็นรายการเกี่ยวกับการคืนเงินสำรองจ่ายค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเครื่องจักรกระบวนการผลิตของโรงโม่หิน ให้แก่นายศุภวัฒน์ จำนวน ๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ของบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด ซึ่งโอนมาจากบัญชีธนาคารธนชาติ จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๔๐๑-๒-๐๒๘๐๙-๘ เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๐ เวลา ๑๕.๔๒ นาฬิกา จำนวน ๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท และเงินจำนวนดังกล่าวโอนมาจากบัญชีของผู้ถูกร้อง บัญชีธนาคารธนชาติ จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๔๐๑-๖-๐๑๔๓๒-๖ เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๐ เวลา ๑๕.๓๖ นาฬิกา จำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งผู้ถูกร้องและนางสาวฐิติมาชี้แจงตามบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็น และเบิกความสอดคล้องกันว่า การโอนเงินจำนวนดังกล่าวจากบัญชีผู้ถูกร้องไปยังบัญชีบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด เป็นการชำระเงินกู้ยืมที่ผู้ถูกร้องเคยกู้ยืมบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด ที่นำมาเพิ่มทุนของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ ตามสัญญาฉบับลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ ส่วนงวดที่ ๓ วันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๑ จำนวน ๔๙,๕๐๐,๐๐๐ บาท ได้มาจากการขายกองทุน TMB-T-ES-IPlus เมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๑ เวลา ๐๙.๕๗ นาฬิกา จำนวน ๔๖,๕๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งนายศุภวัฒน์ซื้อกองทุนดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๐ เวลา ๑๔.๐๕ นาฬิกา จำนวน ๕๖,๗๐๒,๖๘๐.๐๑ บาท โดยมีแหล่งที่มาของเงินโอนจากห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น บัญชีเลขที่ ๔๐๑-๖-๐๕๑๓๐-๒ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งนายศุภวัฒน์และนางสาวอัญชลี ปรุรัมย์ ชี้แจงตามบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นสอดคล้องกันว่า เป็นการชำระเงินคืนเงินสำรองจ่ายค่าใช้จ่ายในกิจการของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น ส่วนยอดเงินจำนวน ๓๖,๗๐๒,๖๘๐.๐๑ บาท ซึ่งผู้ถูกร้อง นายศุภวัฒน์และนางสาวฐิติมา ชี้แจงตามบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นสอดคล้องกันว่า เป็นการคืนเงินสำรองจ่ายค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเครื่องจักรกระบวนการผลิตของโรงโม่หินของบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด ในรอบปี ๒๕๖๐ โดยปรากฏเอกสารหลักฐานการเบิกเงินเพื่อชำระค่าสำรองจ่ายค่าจัดเตรียมและจัดหาเพื่อเข้ากระบวนการผลิตของโรงโม่ ให้แก่นายศุภวัฒน์ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐ และยังสอดคล้องกับหมายเหตุประกอบงบการเงินของบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด สำหรับปีสิ้นสุด ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๑ และ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๐ เงินกู้ยืมระยะยาว ที่เป็นเงินกู้ยืมจากนายศุภวัฒน์ ปี ๒๕๖๑ จำนวน ๒๒๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท และปี ๒๕๖๐ จำนวน ๑๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่เป็นการกู้ยืมเพื่อเสริมสภาพคล่อง โดยไม่มีการทำสัญญาหรือคิดดอกเบี้ยระหว่างกัน ซึ่งการกู้ยืมเงินเพื่อเสริมสภาพคล่องดังกล่าวนี้มีคำเบิกความของผู้ถูกร้อง นายศุภวัฒน์ นางสาววางสิริ และนางสาวฐิติมา ว่า มีเหตุดังกล่าวเกิดขึ้นจริง

โดยผู้ถูกร้อง นายศุภวัฒน์และนางสาวฐิติมา เบิกความด้วยว่า เพราะมีการทุจริตภายในบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด โดยเรื่องทุจริตในบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด และห้างหุ้นส่วน จำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น นั้น มาจากลูกจ้างของบริษัทดังกล่าวและหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างดังกล่าว ในขณะที่เกิดเหตุปี ๒๕๕๗ และปี ๒๕๕๘ ทำให้เกิดความเสียหายแก่บริษัทและห้างดังกล่าว มีการดำเนินคดีเท่าที่มีหลักฐานกระทำได้ตามที่ผู้ถูกร้องเบิกความ คือ คดีหมายเลขดำที่ ๒๑๓๗/๒๕๖๐ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๕๕/๒๕๖๒ คดีหมายเลขดำที่ ๒๓๒๒/๒๕๖๐ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๕๖/๒๕๖๒ คดีหมายเลขดำที่ ๘๔๐/๒๕๖๑ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๕๗/๒๕๖๒ ของศาลจังหวัดบุรีรัมย์ และคดีหมายเลขดำที่ ๑๔๔๗/๒๕๕๘ คดีหมายเลขแดงที่ ๔๕๔๕/๒๕๕๘ ของศาลจังหวัดบุรีรัมย์ ตามเอกสารประกอบคำแถลงการณ์ปิดคดีของผู้ถูกร้อง ส่วนการที่นายศุภวัฒน์บริจาคเงินให้แก่ พรรคภูมิใจไทยในนามส่วนตัวเป็นทรัพย์สินประเภทผลงานวิจัย จำนวน ๒,๗๗๐,๐๐๐ บาท และในนาม ห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น ในปี ๒๕๖๒ จำนวน ๔,๘๐๐,๐๐๐ บาท และในปี ๒๕๖๕ จำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเพราะนายศุภวัฒน์มีความสัมพันธ์กับผู้ถูกร้องมานานนับตั้งแต่ปี ๒๕๓๘ เคยให้ยืมเงินโดยไม่คิดดอกเบี้ย และผู้ถูกร้องขายสิทธิเงินลงทุนในห้างดังกล่าวโดยไม่แสวงหากำไร หรือผลประโยชน์ตอบแทนอื่นนอกเหนือไปจากมูลค่าของสิทธิเงินลงทุน จะสนับสนุนให้ดังกล่าวจึงมิใช่ ข้อพิรุธน่าสงสัย ส่วนการจ่ายค่าที่ปรึกษาให้แก่ผู้ถูกร้อง จำนวน ๔๐๐,๐๐๐ บาท นายศุภวัฒน์ ก็เบิกความว่า เป็นข้อตกลงที่ขอให้ผู้ถูกร้องช่วยเป็นที่ปรึกษาเพื่อแนะนำคู่ค้าต่าง ๆ และ เรียนรู้งาน เพราะรู้เรื่องของเครื่องจักรตามที่เรียนมา ส่วนในเรื่องของการดำเนินการกิจการ ต้องให้ผู้ถูกร้อง เป็นที่ปรึกษาให้หนึ่งปี จึงมีการจ่ายค่าตอบแทนตามที่ระบุไว้ ซึ่งเป็นเรื่องปกติของการจ้างที่ปรึกษา ในห้างหุ้นส่วนบริษัททั่วไป ไม่ใช่เรื่องข้อพิรุธน่าสงสัย ส่วนเรื่องสถานที่ตั้งของห้างดังกล่าวและเอกสาร ใบวางบิลของห้างดังกล่าว ผู้ถูกร้องและนายศุภวัฒน์ได้ชี้แจงตามข้างต้นและเบิกความในเรื่องนี้ ไม่เป็น ข้อพิรุธน่าสงสัยว่าจะมีการจัดทำขึ้นมาในภายหลัง และการที่ห้างดังกล่าวได้รับงานจากกระทรวงคมนาคม จำนวนหลายโครงการในระหว่างปีงบประมาณ ๒๕๖๒ ถึง ๒๕๖๕ ไม่ปรากฏพยานหลักฐานใด ๆ ของผู้ร้องที่สามารถยืนยันได้ว่าผู้ถูกร้องกระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่ ห้างดังกล่าว หรือผู้ถูกร้องได้รับประโยชน์ใด ๆ ประกอบกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างในปัจจุบันเป็นเรื่องที่ ทำกันโดยเปิดเผย หากมีการทุจริตหรือกระทำการจัดซื้อจัดจ้างโดยมิชอบ ก็สามารถร้องเรียน ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบการทุจริตได้ แต่ก็ไม่ปรากฏหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนนี้ ดังนั้น ผู้ถูกร้องจึงมิได้กระทำการใด ๆ อันเป็นการต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๗ ประกอบ

มาตรา ๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๓ จึงไม่เป็นเหตุให้ความเป็นรัฐมนตรีของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงเฉพาะตัวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง (๕)

สำหรับคำสั่งให้ผู้ถูกร้องหยุดปฏิบัติหน้าที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมตั้งแต่วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๖ นั้น เมื่ออายุสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง ผู้ถูกร้องต้องพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๗ (๒) แม้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๘ จะให้อยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าคณะรัฐมนตรีที่ตั้งขึ้นใหม่จะเข้ารับหน้าที่ก็ตาม แต่ผู้ถูกร้องมิได้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปเพราะอยู่ในระหว่างคำสั่งให้หยุดปฏิบัติหน้าที่ เมื่อต่อมามีคณะรัฐมนตรีที่ตั้งขึ้นใหม่เข้ารับหน้าที่แล้ว ผู้ถูกร้องจึงพ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมแล้ว

จึงเห็นว่า ความเป็นรัฐมนตรีของผู้ถูกร้องไม่สิ้นสุดลงเฉพาะตัวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง (๕)

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ